

Aleksis K

Laman jälkeen

■ Lama, joka alkoi viime joulukuun 14. päivänä, loppui viime maanantai-iltana. Ainakin joku, taisi olla Pikku-Kakkosen Rölli-peikko, puhui televisiossa yli viisi minuuttia yhteen menoon sanomatta kertakaan sanaa "lama".

Se on kirkkaasti parempi saavutus kuin tähänastinen ennätys, puolitoista minuuttia ilman devalvaatiopekulaatiota (Kieli-tv: La vie quotidienne 6.11.). Lisäksi joku muu, ettei vain itse Viinanen, on kuulemma arvellut, että joskus vielä saattaa tulla parempia-kin aikoja.

Kun tässä nyt näin kävi, voimme valmistautua palaamaan normaalioloihin, sikäli kuin joku muistaa miten siellä ollaan. Samalla voimme ottaa oppia sii-

tä, mitä on tapahtunut, jotteimme sorru samaan uudelleen.

Ensinnäkin pitää tietysti sijoittaa rahaa pörssiin, mutta tällä kertaa viisaasti. Emme tee kuten viimeksi, emme osta sellaisia osakkeita, joiden arvo kohta romahtaa, vaan teemme täsmälleen päinvastoin. Siis ostamme halvalla ja myymme kalliilla, niin kohtsilään käärimme miljoonavoitot. Juuri nyt siihen on hyvä tilaisuus, koska kurssit ovat niin alhaalla, että mikä tahansa ostos kannattaa.

Aloittelevan sijoittajan kannattaa seurata, mitä tekevät tunnetut talousnerot, esimerkiksi Suomen valtio ja sen pankki. Jos Skopin osakkeita jostain saa, niihin kiinni kuin sika limppuun, mutta paremman puutteessa kelpaa Tampellakin, jonka kurssit eivät ainakaan paljon mahdu enää putoamaan. Siihen Suomen Pankkikin satsaa, ja jos se onnistuu ensi vuonna myymään 14 markan osakkeet vaikkapa satasella, meidän ei luultavasti tarvitse maksaa veroja ollenkaan vuonna 2004, johon mennessä myyntivoitto on saatu kirjatuksi verohallituksen tietokoneisiin.

Seuraavaksi revalvoimme markan. Siitäkin saadaan suunnattomat voitot, kun kaikki ovat devalvaation pelossa vieneet markkansa ulkomaille ja palauttavat ne nyt takaisin paljon entistä arvokkaampina.

Markan vahvistuttua meillä on tietysti taas enemmän rahaa jaettavana, joten voimme käynnistää myös muut normaaliaikojen toimet, kuten palkankorotukset. Palautamme lomarahat ennalleen ja ryhdymme lisäksi saamaan joululomaltapaluurahaa.

Myös tuontitavarat halpenevat, joten pääsemme viimeinkin uusimaan jo parivuotiaiksi ehtineet automme, traktorimme, leikkuupuimurimme ja televisiomme. Jopa matkustusveron vaikutus kumoutuu, kun ulkomaanmatkoilla hotellissa asuminen ja viinanjuonti on entistäkin edullisempää.

Että semmoinen oli tämä lama. Säikäyttihän se aluksi ja antoi vähän köyhyyden makua, mutta oli se samalla jännä kokemus ja ehkä opettikin meille jotain. Ellei muuta, ainakin sen, että kyllä kunnon kulutusjuhla aina lamassa nyhjäämisen voittaa.